

Jozef Israëls te Venetië.

al het groen en bloemen, ligt het groote centrale gebouw, terwijl aan zijlanen de gevels der buitenlandsche paviljoenen prijken. Dien ochtend waren al de wegen die er heen voeren met een dichten haag soldaten omheind.

In de eerezaal vond men in afwachting een interessante menigte bijeen: Italiaansche schilders en beeldhouwers als Battaglia, Sartorio, Noci, Trentacoste; buitenlandsche als Roll, Lavery, Courtens, Pennell, Zilcken; ge-

landsche zaken, vertegenwoordigers van Senaat en kamer en vele anderen binnentraden. Het was een plechtige stoet. En toen de vorstelijke personen gezeten waren, en al wat er autoriteit en kunstenaar en geleerde was om het podium geschaard aandachtig toelusterde, heeft Grimani de volgende woorden gesproken:

„Ik zou ze (de namen der geinviteerde kunstenaars) niet een voor een willen opnoemen uit discrete bedoeling, die zonder

DE REIZENDE MUZIKANT. (EIGENDOM DER FIRMA A. PREYER, 'S GRAVENHAGE).

leerden en kunsthistorici als: Venturi, Gnoli, Molmenti. In wijden kring stonden ze om het lage podium geschaard. Tot met fanfaremuziek en kanongebulder begroet daarbuiten de hertog der Abruzzen en de jonge principe di Udine uit hun gouden staatsiegondels waren gestapt en thans, voorafgegaan door lakeien en hovelingen, gevolgd door den burgemeester van Venetië, graaf Grimani en diens collega's van Rome, Milaan en Turijn, door Fradeletto en de ministers van onderwijs en buiten-

twijfel door u begrepen en gewaardeerd zal worden. Veroorlooft me alleen, u den nestor der moderne schilderkunst voor den geest te roepen, bijna negentig jaren oud, doch steeds jeugdig van ziel, steeds vlijtig aan het werk, steeds strevend om een straal van licht te ontdekken in den schaduw der nederige levens; ik spreek van Jozef Israëls, aan wien wij een eerbiedige hulde